

Domarkompendium

SCHWEIZISK STÖVARE

Utarbetat av

Svenska Stövarklubben

inför exteriördomarkonferens 2025

SCHWEIZISK STÖVARE

Inledning

Denna publikation är tänkt som ett hjälpmedel för domare som dömer stövarraser. Den är också tänkt att användas vid fortbildning av domare samt vid utbildning av nya domare för raserna, likaså vara ett hjälpmedel för uppfödare, hundägare och andra intresserade.

I SKKs anvisningar för bedömning framgår att den övergripande anvisningen skall vara att "varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete". Vidare skall fel och förtjänster vägas emot varandra.

Svenska Stövarklubben är noga med att fastställda uttryck för helhet och för exteriöra detaljer (utmärkt, mycket god, god och godtagbar) används av domarna. Hundarnas mankhöjd skall mätas vid varje utställning.

SvStkl som specialklubb tillämpar öppen kritik vid sina utställningar vilket skall beaktas av tjänstgörande domare. Klubben betonar också vikten av att helhet och funktionalitet utgör grunden vid bedömning av stövarraserna.

Uppbyggnad av detta domarkompendium

I detta kompendium ingår den av SKK fastställda rasbeskrivningen.

Standardtexten publiceras till vänster, Stövarklubbens kommentarer till höger i kursiv stil.

Vi har valt att endast illustrera med foton på hundar av utmärkt typ inom standardens variation, det gäller även bilder som illustrerar rörelser, huvuden och detaljer. Det kan dock förekomma bilder på avvikelser från standarden som bör förtydligas eller uppmärksammas.

Alla fotografers medgivande finns gällande publicering.

Detta kompendium får användas fritt av Rasklubben, Svenska Stövarklubben och Svenska Kennelklubben.

Kompendiet är reviderat inför domarkonferensen mars 2025 av Sarah Häggkvist, Thomas Eriksson, Göran Johansson, Ted Karlsson och Mona Sundqvist på uppdrag av SvStkl utställningskommitté.

Innehåll

Historik	5
STANDARD FÖR SCHWEIZISK STÖVARE	7
Ursprungsland/Hemland	7
Användningsområde	7
FCI-Klassifikation	7
Bakgrund/ändamål	7
Helhetsintryck	8
Viktiga måttförhållanden	8
Uppförande/karaktär	8
Huvud	8
Skallparti	8
Skalle	8
Stop	8
Ansikte	9
Nostryffel	9
Nosparti	9
Läppar	9
Käkar/tänder	9
Kinder	10
Ögon	10
Öron	10
Hals	10
Kropp	11
Överlinje	11
Manke	11
Rygg	11
Ländparti	11
Kors	11
Bröstkorg	11
Underlinje och buk	12
Svans	12
Extremiteter	13
Framställ	13
Helhet	13
Skulderblad	13
Överarm	13
Armbåge	13
Underarm	13
Handlov	13
Mellanhand	13
Framtassar	13
Bakställ	14
Helhet	14
Lår	14
Knäled	14
Underben	14
Has/Hasled	14

SCHWEIZISK STÖVARE

Mellanfot	14
Baktassar	15
Rörelser	15
Hud.....	15
Päls	16
Pälsstruktur	16
Färg	16
Storlek/Vikt.....	19
Mankhöjd	19
Fel	19
Diskvalificerande fel.....	19
Nota bene	20
Testiklar	20
Schweizisk stövare - viktigt att komma ihåg	20
Egna anteckningar	21

Historik

Historiken bakom de schweiziska stövarna är lång och djupt förankrad lokalt inom landet. I Sverige är luzernerstövare dominerande följd av schwyzerstövare, de övriga raserna har ytterst få hundar registrerade här. En egenskap som skiljer dessa stövare mot våra vanligaste stövarraser i Norden är skallet, man upplever det nästan som sjungande. Trots att den vanligaste schweiziska stövaren, luzernern är en liten ras i Sverige så har flera lyckats mycket bra i jaktsammanhang.

År 1832 publicerades en standard för var och en av de dåvarande fem schweiziska stövarvarianterna. Under senare delen av 1800-talet ökade intresset för att bevara och vidareutveckla dessa stövare.

En betydelsefull händelse var den privata hundutställningen som Th. Pestalozzi genomförde i Zürich 1881. En andra utställning på fästningen i Aarburg ledde till att det relativt låga antalet stövare uppmärksammades och man började därför en inventering av beståndet, vilket genomfördes bland annat av kynologen Siber. Detta resulterade i att det fastställdes standarder 1882 för var och en av de fem varianterna av schweiziska stövare, vilket blev betydelsefullt för arbetet att renodla och bevara dessa raser.

Dagens varianter av schweiziska stövare återspeglar således delvis de kantonala skillnader mellan olika stövare som framkom i samband med inventeringen 1881.

Schweizisk stövare från 1915.

Ett år av betydelse för luzernern i Sverige är år 1967, då infördes de första hundarna som kom att utgöra grunden för rasen i landet. Det hade visserligen tidigare förekommit i enstaka exemplar men som inte avsatt något spår i avelshänseende.

Bernerstövare har sitt ursprung främst från stövare i kantonen Bern i Schweiz.

Jurastövare har sitt ursprung främst från stövare i kantonen Jura i Schweiz.

Luzernerstövare har sitt ursprung främst från stövare i kantonen Luzern i Schweiz.

Schwyzerstövare har tillskrivits sitt ursprung främst från stövare i kantonen Schwyz, men stövare av denna typ fanns i stora delar av Schweiz, liksom även i Frankrike.

SCHWEIZISK STÖVARE

*Utmärkt luzernertik med rätt proportioner, något grund bröstorg.
Mycket bra färger.*

*Utmärkt luzernerhane. Rätt helhet med utmärkta
detaljer. Tydlig könsprägel.*

*Mycket bra luzernertik med rätt proportioner dock
något klen benstomme samt lite brant kors. Öronen
kunde vara mer draperade.
Mycket bra färger.*

*Välkroppad luzernerhane med utmärkta detaljer och
färg, men står underställt och ser kvadratisk ut.*

STANDARD FÖR SCHWEIZISK STÖVARE	
(Rasnamn i hemlandet: Schweizer Laufhund-Chien Courrant Suisse) FCI-nummer 59 FCI-standard på tyska publicerad 2002-06-28 FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2001-11-28 Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2021-07-30	

Ursprungsland/Hemland	
Schweiz	

Användningsområde	
Jakthund, som skalldrivande jagar hare, rådjur och räv och vid tillfälle även vildsvin. Den jagar självständigt, spårar upp och driver med stor säkerhet även i svår terräng.	<i>I svenska marker används den schweiziska stövaren endast till jakt efter hare och räv. Stövare ska vara hjortdjursrena i Sverige.</i>

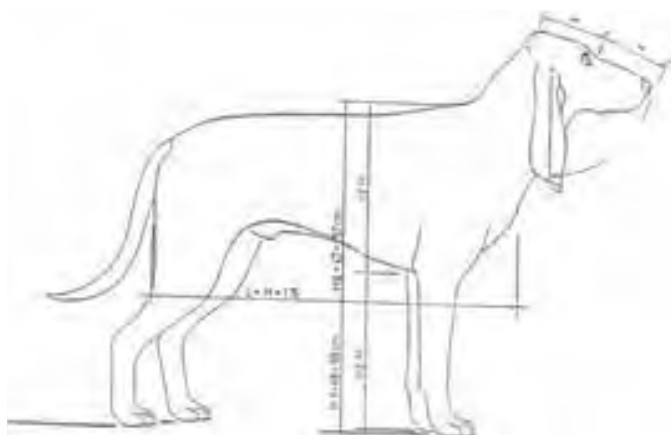
FCI-Klassifikation	
Grupp 6, sektion 1.2. Med arbetsprov.	

Bakgrund/ändamål	
Den schweiziska stövaren är av mycket gammalt ursprung. Belägg för dess förekomst i Schweiz under romartiden finns från mosaik funnen i Avenches. På denna framställs packhundar, vilka överensstämmer med varianter av schweizisk stövare. På 1400-talet uppmärksammades rasen av italienarna och på 1700-talet av fransmännen för sin utomordentliga lämplighet för jakt på hare. Den ursprungliga aveln har säkerligen influerats av franska stövare, som införts till Schweiz av legosoldater. År 1882 publicerades en standard för var och en av de dåvarande fem schweiziska stövarvarianterna. År 1909 såg man över dessa standarder och konstaterade att thurgauer lauffhund försvunnit helt. År 1933 fastställdes en enhetlig standard för alla de fyra varianterna av schweizisk stövare. Den ursprungliga varianten av jurastövare, typ s:t hubert, förekommer inte längre i den schweiziska standarden.	

SCHWEIZISK STÖVARE

Helhetsintryck	
Schweizisk stövare skall vara av medelstorlek. Kroppsbyggnaden skall ge intryck av kraft och uthållighet. Huvudet skall vara torrt med långt nosparti och långa öron, vilket ger hunden ett ädelt utseende. Det finns fyra varianter av rasen: bernerstövare, jurastövare, luzernerstövare och schwyzerstövare.	<i>De schweiziska stövarna ska vara ädla och ha en stark utstrålning. Mycket av rasernas karaktär sitter i huvudet och de långa öronen.</i>

Viktiga måttförhållanden	
Kroppslängd : mankhöjd = cirka 1,15:1 Mankhöjd : bröstdjup = cirka 2:1 Nosryggens längd : skallens längd = ca 1:1	

Uppförande/karaktär	
Schweizisk stövare är en livfull och passionerad jakthund, känslig, följsam och trogen.	<i>Det förekommer skygga och en aningen nervösa schweiziska stövare, detta ska noteras i kritiken. Behöver inte påverka priset om graden är mindre.</i>

Huvud

Skallparti

Skalle	
Skallpartiet skall vara långt, smalt, torrt, ädelt och lätt avrundat med synlig nackknöl. Skallens och nosryggens plan skall vara något divergerande. Pannfåra eller rynkor i pannan får inte finnas.	

Stop	
Stopet skall inte vara överdrivet markerat.	

Ädelt huvud med fina linjer och markerad nackknöl.

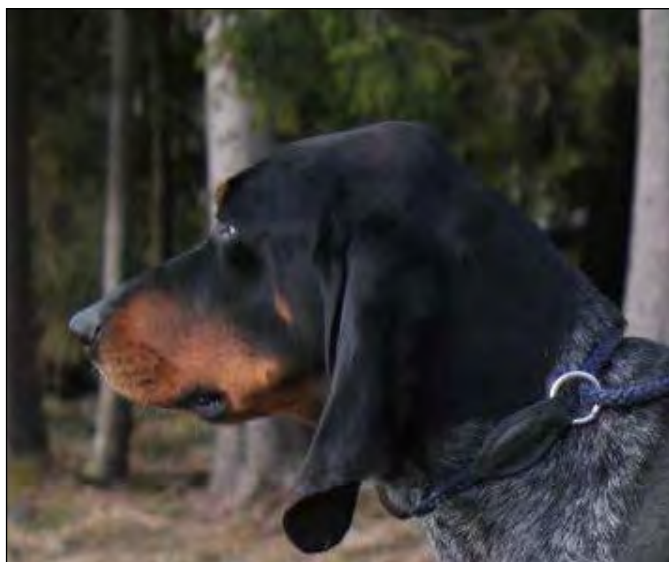

Välskuret huvud med underbar blick som utstrålar rasens "goa" temperament.

Ansikte

Nostryffel	
Nostryffeln skall vara helt svart och väl utvecklad med vida näsborrar.	
Nosparti	
Nospartiet skall vara ädelt och smalt, varken kantigt eller spetsigt. Nosryggen skall vara rak eller svagt välvd.	
Läppar	
Läpparna skall vara måttligt utvecklade. Överläppen skall precis täcka underläppen. Mungiporna skall vara något öppna.	
Käkar/tänder	
Käkarna skall vara kraftiga med ett starkt, regelbundet och fullständigt saxbett. Tångbett är tillåtet. Tänderna skall vara kraftiga och lodrätt ansatta i käken. Avsaknad av en eller två premolarer (P1 eller P2) är tillåtet. M3 beaktas inte.	

SCHWEIZISK STÖVARE

*Luzernerhane. Välskuret huvud med bra könsprägel.
Kunde dock ha något längre "ädlare" öron.*

*Feminint huvud med vackra rastypiska detaljer,
så som tydlig nackknöl, den "romanska" övre noslinjen.
Vackra mörka ögon med rofylld blick.*

Kinder	
Kinderna skall vara torra. Okbågarna skall inte vara framträdande.	

Ögon	
Ögonen skall vara mörkt eller ljust bruna, i harmoni med pälsfärgen. De skall vara svagt ovala, medelstora och ha ett mildt uttryck. Ögonkanterna skall vara väl pigmenterade och ligga väl an mot ögat..	

Öron	
Öronen skall vara ansatta under ögonlinjen på skallens bakre del, aldrig på dess bredaste del. De skall nå åtminstone till nospetsen. Öronbrosket vid ansättningen får inte var utstående. Öronen skall vara smala, veckiga, inrullade i framkanten och ha avrundade spetsar. De skall vara smidiga och fint behårade.	<i>Stora och broskiga öron förekommer.</i>

Hals	
Halsen skall vara lång, elegant och muskulös med lös halshud, dock utan nämnvärd dröglapp.	

*Lite lättare byggd tik med utmärkt hals.
Något lång länd. Bra ben och tassar.*

*Väl bibehållen veteran – utmärkt typ, härligt uttryck och
fin hals. Ger ett något för tungt intryck.*

Kropp

Överlinje	
Hals, rygg, kors och svans skall bilda en harmonisk och ädel linje.	
Manke	
Manken skall vara antydd, halsansättningen fri och elegant.	
Rygg	
Ryggen skall vara fast och plan.	
Ländparti	
Ländpartiet skall vara muskulöst och smidigt.	
Kors	
Korset skall vara långt och utgöra en mjukt sluttande, harmonisk fortsättning på rygglinjen. Det får inte var högre än manken. Höftbenskammarna får inte vara för starkt framträdande.	<i>Korta och branta kors förekommer.</i>
Bröstkorg	
Bröstkorgen skall vara långsträckt, mer djup än bred, väl välvd, och nå åtminstone till armbågspetsen. Revbenen skall vara något välvda.	<i>Korta bröstben förekommer.</i>

SCHWEIZISK STÖVARE

*Välbyggd tik med välskuret huvud och bra öron.
Utmärkt benstomme. Utmärkt färg.*

*Utmärkt helhet. Vackert ädelt huvud. Korrekt ansatta
öron av utmärkt längd och mjukhet.
Utmärkt färg som ger blått intryck.*

Underlinje och buk	
Buken skall vara svagt uppdragen och flankerna utfyllda.	<i>Överdrivet uppdragen buklinje förekommer.</i>

Svans	
Svansen skall vara elegant och ansatt i korsets förlängning. Den skall vara av medellängd och smalna av mot spetsen, som skall vara svagt böjd uppåt. I vila och i långsamt tempo bärs svansen oftast hängande och utan större böjning. När hunden är uppmärksam och i verksamhet bärs den över rygglinjen, dock aldrig krökt eller ringlad över ryggen. Svansen skall vara väl bepälsad utan att vara borstig.	

*Proportionerligt byggd tik. Fina linjer, bra benstomme.
Vackert huvud med välansatta öron. Bra färger.*

Extremiteter

Framställ

Helhet	
Framstället skall ha kraftig och stram muskulatur, men får inte verka tungt. Frambenen skall ha medelkraftig benstomme. Sedda framifrån skall de vara parallella, sedda från sidan lodrätt ställda med framåtriktade tassar.	<p><i>Felaktigheter i framstället påverkar i hög grad hundens hållbarhet. Vid front och lösa bogar är allvarliga fel som på sikt ger försämrad funktion.</i></p> <p><i>Öppen frambensvinkel medför stötiga rörelser och därmed förslitningar i förtid. Kort överarm och brant ställt skulderblad avslöjas av dåligt utvecklat förbröst. Mellanhand och tassar utsätts för stora påfrestningar under stövarens arbete.</i></p>
Skulderblad	
Skulderbladen skall vara långa, snedställda och ligga väl an mot bröstkorgen. Idealvinkeln mellan skulderblad och överarm är cirka 100°.	<i>Framskjutna skulderlägen förekommer.</i>
Överarm	
Överarmen skall vara något längre än skulderbladet, snedställd och tätt åtliggande mot bröstet med god muskulatur.	
Armbåge	
Armbågarna skall ligga väl an mot bröstkorgen.	
Underarm	
Frambenen skall vara raka, starka och torra.	
Handlov	
Handlovarna skall vara kraftiga och breda.	
Mellanhand	
Mellanhänderna skall vara tämligen korta. Sedda framifrån skall de vara i lodrät linje med underarmarna, sedda från sidan svagt vinklade.	
Framtassar	
Framtassarna skall ha en avrundad form med slutna tår. Trampdynorna skall vara kraftiga och hårda. Klorna skall vara kraftiga och i färg överensstämna med pälsfärgen.	<i>Platta och tunna tassar förekommer och påverkar hundens funktion.</i>

SCHWEIZISK STÖVARE

Bakställ

Helhet	
Bakstället skall ha kraftig muskulatur och harmoniera med framstället. Bakbenen skall sedda bakifrån vara raka och parallella.	<i>Öppna bakbensvinklar förekommer. Välvinklade bakben med väl utvecklad muskulatur är en förutsättning för tillräcklig kraft i frånskjutet.</i>

Lår	
Låren skall vara långa och snedställda med kraftiga men strama muskler. Vinkeln mellan höft och lår skall vara cirka 110°.	

Knäled	
Knälederna får varken vara riktade inåt eller utåt. Vinkeln mellan lår och underben skall vara cirka 120°.	

Underben	
Underbenen skall vara relativt långa med strama senor och muskler väl synliga under huden.	

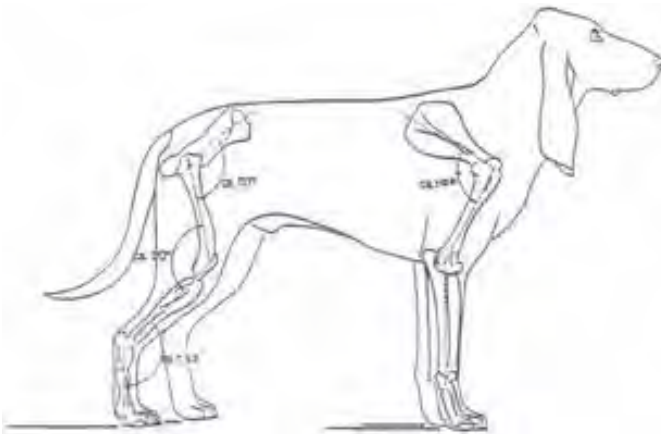
Has/Hasled	
Hasvinkeln skall vara cirka 130°.	

Mellanfot	
Mellanfötterna skall vara tämligen korta, rakt och parallellt ställda. Sporrar skall inte finnas såvida operativt avlägsnande är lagligt.	

*Hane med utmärkta proportioner och rejäl benstomme.
Ett huvud som kunde vara ädlare för att vara mer rastypiskt Något långa oädla öron.*

Baktassar	
<p>Baktassarna skall ha en avrundad form med slutna tår. Trampdynorna skall vara kraftiga och hårda. Klorna skall vara kraftiga och i färg överensstämma med pälsfärgen.</p> <p>Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är enligt lag förbjuden i Sverige.</p>	<p><i>Platta och tunna tassar förekommer och påverkar hundens funktion.</i></p>

Rörelser	
<p>Rörelserna skall vara flytande, regelbundna och parallella, harmoniska och vägvinnande med bra påskjut från bakbenen. Manken skall röra sig lugnt och jämnt upp och ner. Ryggen skall förbli plan och huvud och hals pendlar endast en aning.</p>	<p><i>Rörelserna är "facit" på hundens byggnad. En korrekt byggd stövare har jämna, parallella rörelser. Avvikelser i rörelsemönstret kan spåras i anatomiska fel.</i></p>

Hud	
<p>Huden skall vara fin, smidig och väl åtliggande. Hudpigmenteringen skiljer sig mellan de fyra varianterna (se under päls).</p>	

Utmärkt hane med vacker över- och underlinje.

Utmärkt tik med vacker över- och underlinje.

SCHWEIZISK STÖVARE

Päls

Pälsstruktur	
Pälsen skall vara kort, slät och tät, mycket fin på huvudet och öronen.	Strävt hårlag är fel. Strävhaar godkänns i Norge. Notera pälsens längd i kritiken; kvart-, halv- eller trekvartslängd.

Exempel på strävhaariga schweiziska stövare.

*Detta är kvartslängd.
Mycket bra proportioner i huvud och kropp,
bra längd på öronen.*

*Halvlång päls längd.
Här syns det som ofta präglar de strävhaar som har mestadels strävt i stamtavlan - kortare proportioner i huvud och kropp och kortare öron.
Detta bör påverka prissättningen.*

Färg	
<p>Bernerstövare: vit med svarta fläckar eller svart sadel, blekare eller intensivare tanfärg över ögonen, på kinderna, på insidan av öronen och runt anus. Ibland är bottenfärgen svagt spräcklig (svarta stänk). Hudfärgen skall vara svart under den svarta pälsen och lätt marmorerad i svart och vitt under den vita pälsen.</p> <p>Jurastövare: tanfärgad med svart sadel - ibland med svart sotning - eller svart med tanfärg över ögonen, på kinderna, på insidan av öronen, runt anus och på extremiteterna. Ibland förekommer en liten vit bröstfläck, som kan vara spräcklig (svarta eller grå stänk). Hudfärgen skall vara svart under den svarta pälsen och ljusare under den tanfärgade.</p> <p>Luzernerstövare: ger ett blått intryck genom en blandning av svarta och vita pälsår, mycket kraftigt spräcklig; med svarta fläckar eller svart sadel; blekare eller intensivare tanfärg över ögonen, på kinderna, på insidan av öronen, runt anus och på extremiteterna. Svart mantel är tillåten. Hudfärgen skall vara svart under den svarta pälsen och ljusare under den blåspräckliga.</p> <p>Schwyzerstövare: vit med gulröda fläckar eller sadel i gulrött, ofta med några gulröda stänk; gulröd mantel är tillåten. Hudfärgen skall vara mörkgrå under den rödgula pälsen och marmorerad i svart och vitt under den vita pälsen.</p>	<p><i>Luzernerstövare som saknar blått intryck och har färgsättning som bernerstövare svart/vit bör uppmärksammas i bedömning och prissättning.</i></p>

Bernerstövare:

Bernerstövare med djup bröstorg. Mycket bra färgsättning och goda extremiteter, dock veka mellanhänder. Tiken står illa på bilden.

Jurastövare:

En till färgen mycket bra hund. Denna hund ger dock ett något tungt intryck. Lägga märke till öronen som har mycket bra längd och ansättning.

Luzernstövare:

Hund med utmärkt färg som ger det "blåaktiga" intrycket.

SCHWEIZISK STÖVARE

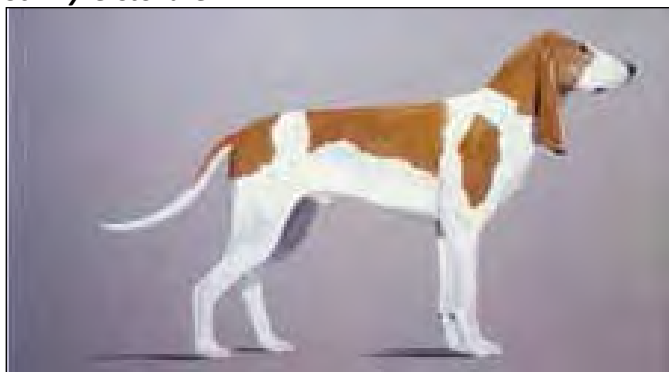

Manteltecknad, tillåtet enligt standarden.

Övertecknad vit, ger inte det "blåaktiga" intrycket. Bör uppmärksammas i prissättningen. Kunde ha mer tydlig tanfärg.

Schwyzerstövare:

*Utmärkt tik. Välkroppad med många fina detaljer.
Utmärkta öron. Mycket bra färg.*

T.h. Gulröd mantel är enligt standarden tillåten men teckningen här till höger betraktas som övertecknat.

Storlek/Vikt

Mankhöjd	
Hanhund:	49–59 cm
Tik:	47–57 cm
	Ingen tolerans.

Fel
<p>Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Antydning till ängslighet eller aggressivitet. • Helhetsintryck som är oädelt eller klumpigt, kroppsbyggnad som är klen utvecklad. • Avvikande proportioner mellan kroppslängd, mankhöjd och bröstdjup. • Skalle som är för bred, för välvd eller för plan. • Nosrygg som är konkav. • Stop som är för markerat. • Nosparti som är för kort eller för långt, för kantigt eller för spetsigt. • Avsaknad av fler än två P1or eller P2or. (M3 beaktas ej.) • Läppar som är tjocka. • Ögon som är ljusa eller har stickande blick; ögonkanter som inte är åtliggande. • Öron som är för korta, för platt burna, för tjocka eller för högt ansatta. • Hals som är för kort. • För mycket halsskinn. • Svankrygg eller karptrygg. • Kors som är för brant eller för kort. • Bröstkorg som är otillräckligt djup, för flat eller tunnformad. • Buk som är uppdragen, flanker som är insjunkna. • Svans som är felaktigt ansatt, för högt buret, ringlad eller för böjd; svans som är för grov eller har borstig päls. • Extremiteter som har för tunn benstomme eller är dåligt ställda. • Skuldror som är för branta, överarmar som är för korta. • Mellanhand som trampar igenom. • Bakbensvinkling som är otillräcklig, kohasighet och hjulbenthet. • Sporrar på bakbenen (om operativt ingrepp inte är förbjudet enligt lag). • Päls som är sträv (inte slät). • Färg- eller teckenfel: <ul style="list-style-type: none"> o Bernerstövare: för många svarta stänk i det vita; tanfärg eller vitt på öronens utsida. o Jurastövare: enfärgad; utpräglad vit eller kraftigt spräcklig fläck på bröstet. o Luzernerstövare: avsaknad av "blå"-spräcklighet; tanfärg på öronens utsida. o Schwyzerstövare: för många gulröda stänk i det vita; enfärgad; vitt på öronens utsida.

Diskvalificerande fel
<ul style="list-style-type: none"> • Aggressiv eller extremt skygg. • Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter. • Helhetsintryck som inte är rastypiskt. • Nostryffel som helt saknar pigment. • Överbett, underbett eller korsbett. • Ektropion, entropion. • Kroksvans, ihopväxta svanskotor, ringlad eller dubbelringlad svans. • Mankhöjd som över- eller understiger de i standarden angivna måtten.

SCHWEIZISK STÖVARE

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Schweizisk stövare - viktigt att komma ihåg

Var noga med

- Samma standard för samtliga de fyra olika schweiziska stövarerna. Luzernerstövarerna är den vanligaste rasen i Sverige av de schweiziska stövarernas.
- Mycket av de schweiziska stövarernas karaktär sitter i huvudets ädelhet.
- Bra benstomme och välkroppad. Det kan förekomma luftiga schweiziska stövare.
- Ska vara livfulla men inte skygga.
- Könsprägeln ska vara tydlig. Det finns ingen idealhöjd angiven. Notera att standarden inte tolererar storlek utanför de angivna.

